

Sygn. akt IV KK 441/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2017r.,

sprawy **R. K.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 23 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt III K (...)

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. - Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji, jako obrońca z urzędu skazanego R. K.;

III. obciąża skazanego R. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy R. K. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. Tak też ocenił ją Prokurator Okręgowy w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację (por. pismo z dnia 7 września 2017 r.).

Analiza treści zarzutów i części motywacyjnej skargi kasacyjnej wskazuje, że Autor tego dokumentu kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Apelacyjny w K. kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji oraz jej efekt. Zarzuty z kasacji sprowadzają się do wykazania, że Sąd Apelacyjny w K. nie rozważył w należyty

sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji obrońcy. Sąd Najwyższy nie podziela zarzutów i wniosków z kasacji, gdyż wbrew poglądom skarżącego treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w K. jasno dowodzi, że ten Sąd rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji, w tym też podniesione w apelacji zarzuty obrazy prawa procesowego. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wyczerpująco wskazał czym kierował się wydając wyrok oraz przekonująco umotywował powody nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji, o czym przekonuje kompleksowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w K. Uczynił to zgodnie z wymogami przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.

r.g.